

ИСУС - ШТА ИСЛАМ КАЖЕ О ЊЕМУ?

[Српски – Serbian–صربي]

Др. Адбуллах Ал-Кенаи

Превод: Александра Дугалић

Ревизија: Марко Вучковић

2015 - 1436

IslamHouse.com

عيسى عليه السلام هو المسيح

« باللغة الصربية »

د. عبد الله القناعي

ترجمة: ماركو وتسكوفيتس

مراجعة: ألكساندرى دوغاليتس

2015 - 1436

IslamHouse.com

Искреном трагаоцу за мудрошћу...

„...Ти ћеш, сигурно, наћи да су верницима најљући непријатељи јевреји и многобошци; и свакако ћеш наћи да су верницима најближи пријатељи они који говоре: ”Ми смо хришћани”, зато што међу њима има свештеника и монаха и што се они не охоче. Када слушају оно што се објављује Посланику, видиш како им лију сузе из очију јер знају да је то Истина, па говоре: „Господару наш, ми верујемо, па упиши и нас међу оне који су посведочили.. Зашто да не верујемо у Аллаха и у Истину која нам долази, када једва чекамо да и нас Господар наш уведе с добрим људима. И Аллах ће им, због онога што говоре, као награду рајске баште дати, кроз које ће реке тећи, у којима ће вечно боравити; а то ће бити награда за све оне који добра дела чине.“

(Кур’ан 5:82-85).

Садржај

Предговор.....	4
Посланство: преношење божанске поруке.....	5
Девица Марија.....	10
Статус Исуса у Исламу.....	13
Завршна напомена.....	20
Најчешће постављена питања.....	21
О Исламу.....	40
Препоруке.....	50

Предговор

Велика ми је част и привилегија, да у своје и у име свих муслимана света пишем о једном од највећих Посланика који је ходао овом Земљом.

Мој циљ је да са овом концизном брошуром укратко истакнем најважније аспекте посланства овог великог Аллахов посланика, Исуса Месије (мир над њим), и поруком са којом је послат.

Замолио бих вас, уважени читаоче, да знате да ћу кроз целу књижицу Бога ословљавати на арапском „Аллах“. Аллах је јединствено име и есклузиван назив којим нико осим Њега није називан кроз историју.

др. Абдуллах Ал-Кенаи

Посланство: преношење божанске поруке

Ислам је религија и начин живота усклађен са разумом и логиком којом је нас људе обдарио наш Створитељ. Нема мистерије и двосмислености у последњој божанској поруци која је послата целом човечанству.

„Аллах жели да вам објасни и да вас путевима којима су ишли они пре вас упути, и да вам опрости. – А Allah све зна и мудар је. Allah жели да вам опрости, а они који се за страстима својим поводе желе да далеко с Правог пута скренете. Allah жели да вам олакша – а човек је створен као нејако биће.“ (Кур’ан 4:26-28)

Ислам је покорвање Створитељу небеса и Земље кроз чињење исправних дела и избегавање забрањених. Особа која покоравља своју вољу Аллаховој вољи, стога је муслиман:

„Онај ко се сасвим преда Аллаху, а уз то чини добра дела, ухватио се за најчвршћу везу. Аллаху се на концу све враћа.“ (Кур’ан 31:22)

Као муслимани, верујемо у посланство свих Аллахових Посланика, јер то је једно од 6 начела наше религије. Шест начела наше религије су:

1. Веровање у Аллаха
2. Веровање у Његове анђеле
3. Веровање у Његове књиге
4. Веровање у Његове Посланике
5. Веровање у Судњи дан
6. Веровање у божанско предодређење и судбину, било она добра или лоша.

Веровање у Аллахове посланике

Ислам нас везује за све племените Аллахове Посланике јер је заснован на њиховим искреним учењима. Муслимани верују у посланство свих Аллахових Посланика и у њиховом веровању нема разлике и разилажења. Каже узвишени Аллах:

„Посланик верује у оно што му се објављује од Господара његовог, и верници – сваки верује у Аллаха, и анђеле Његове, и књиге Његове, и Посланике Његове: „Ми не издвајамо ниједног од Посланика Његових.” И они говоре: „Чујемо и

покоравамо се; опрости нам, Господару наш; Теби ћемо се вратити.“ (Кур’ан 2:285)

Стога је велики грех¹ у исламу не веровати у неког од Аллахових посланика: од Адама до Мухамеда (мир и благослов Аллахов над свима њима).

Тако је у складу са концептом једноће Бога и јединства Посланства, религија свих њих исто описана јер су сви они позивали људе да верују у једног Бога, Аллаха тј. да се треба искрено посветити обожавању само Њега (монотеизам). Посланик Мухамед, мир над њим, је рекао:

„Посланици су као браћа од истог оца, њихове мајке су различите али њихова религија је иста.“²

Што се тиче законика, сваки од њих је имао законик са којим је послат а који је био у складу са временом, погодан за специфичне заједнице како би

¹ Који изводи из вере јер муслиман не може да буде муслиман ако не верује у посланство свих истинитих Божијих Посланика. (оп. рев.)

² Хадис бележи Бухари, 3443

усмерио њихове животе у складу са њим. Аллах каже (превод значења):

„Свима од вас смо закон и правац прописали.“ (Кур’ан 5:48)

Од свих Посланика, Аллах, Узвишен је Он, посебно је фаворизовао пет Посланика Ноја, Аврама, Мојсија, Исуса и на крају Мухамеда (мир и благослов над свима њима) које је назначио као посланике са снажном вољом. Такође је узета у обзир и тежина задатка и мисије који им је Аллах доделио:

Он вам прописује у вери исто оно што је прописао Ноју и оно што објављујемо теби, и оно што смо наредили Авраму и Мојсију и Исусу: ”Праву веру исповедајте и у томе се не подвајајте!” Тешко је онима који Аллаху друге равним сматрају да се твоме позиву одазову. Аллах одабире за Своју веру онога кога Он хоће и упућује у њу онога ко Му се искрено обрати. (Кур’ан 42:13)

Девица Марија

Исусова мајка, Марија, мир над њом, има посебан степен у племенитом Кур'ану, иако су сви Посланици, осим Адама, имали мајке.

„И када анђели рекоше: „О Марија, тебе је Аллах одабрао и чистом учино, и бољом од свих жена на свету учинио.“ (Кур’ан 3:42)

Интересантно је да је цело једно поглавље у племенитом Кур'ану посвећено и названо по њој, по Марији (19. Кур'анско поглавље „Мерјема“).

Посланик Мухамед, мир над њим, је рекао:

„Марија је најбоља жена свог времена.“³

Марија (мир над њом), примила је радосне вести да ће јој Аллах даровати дете, које ће Он створити, рећи ће само „Буди“ и оно ће „Бити.“

„А када анђели рекоше: „О Марија, Аллах ти јавља радосну вест, од Њега Реч: име ће му бити Месија, Исус, син Маријин, биће виђен и на овоме и на ономе свету и један од Аллаху блиских;

³ Хадис, бележи Бухари: 3531

он ће говорити људима још у колевци, а и као одрастао, и биће честит.“ (Кур’ан 3:45-46)

Онда је Марија неочекивано одговорила:

„Господару мој, како ћу имати дете када ме ниједан мушкарац није додирнуо?“ (Кур’ан 3:47)

Одговор је гласио:

„Ето тако“ – рече. „Аллах ствара шта Он хоће. Када нешто одлучи, Он само за то рекне: „Буди!“–и оно буде. (Кур’ан 3:47)

Зато верујемо да је Исус рођен на чудесан начин, без било какве мушке интервенције.

Ибн Абас (следбеник, пријатељ Посланика Мухамеда) проповеда:

„Када су се знаци трудноће појавили код ње, са њом је био праведан човек међу њеним рођацима, који се клањао Богу у истом храму где је она била, звао се Јозеф, дрводеља. Када је видео да јој је стомак порастао, било му је чудно. Након тога, одлучио је да добро води рачуна о њој зато што је знао колико је невина, часна, посвећена вери и обожавању Бога, али он није могао да престане да мисли о овом догађају. Тако да је рекао, говорећи индиректно:

„О Марија, питаћу те у вези нечега али немој да се узрујаваш...“ Она је рекла: „Шта то?“

Он је рекао: „Да ли је иједно дрво или биљка икада никла без семена? Да ли је икада иједно дете рођено без оца?“ Она је рекла: „Да, разумем о чему говорите. Што се тиче тога да ли је било дрво или биљка икада никла без семена, када је Аллах створио прво дрвеће и биљке, Он их је створио без семена. А да ли је икада иједно дете рођено без оца? „Аллах је створио Адама без оца и мајке.“ Он јој је поверовао и оставио је на миру.“ (Тумачење Кур'ана, Ибн Кесир 3:117)

Аллах је апсолутно савршен у Својој моћи стварања. Он ствара шта Он хоће, како Он хоће, кад Он то хоће. Он је створио Адама без оца или мајке, Он је проузроковао да Адамови наследници имају оца и мајку и Он је створио Исуса од мајке без оца. Слава нек је Свезнајућем Творцу:

„Исусов случај је код Аллаха исти као и случај Адамов: од земље га је створио, а затим рекао: ”Буди!” – и он би. Истина је од Господара твога, зато не сумњај!“ (Кур’ан 3:59-60)

Статус Исуса у Исламу

Његова чуда

Марија (мир над њом) родила је Исуса у долини Бетлхема, далеко од свог народа, након чега се њему вратила. Кад су је видели са новорођеним дететом (Исусом), рекли су:

„Еј ти, која у чедности личиш Харуну, отац ти није био неваљао, а ни мати твоја није била неваљалица.” (Кур’ан 19:28)

Није проговорила ни реч, већ је оно што је урадила уместо тога:

„А она им на њега показа. „Како да говоримо детету које је у колевци?“ –рекоше. (Кур’ан 19:29)

Онда се десило прво чудо Исуса Христа које је запањило свакога: "Рекао је (као дете у колевци):

„Ја сам Аллахов роб” – оно рече – „мени ће Он Књигу дати и веровесником ме учинити и учиниће ме, где год будем, благословљеним, и наредиће ми да док сам жив молитву обављам и

милостињу удељујем, и да мајци својој будем добар, а неће ми допустити да будем дрзак и непристојан. И нека је мир нада мноме на дан када сам се родио и на дан када будем умро и на дан када будем из мртвих устајао!“ (Кур’ан 19:30-33)

У време Исуса Христа, сина Марије (нека је мир и благослов над њима), Израелићани су били познати по њиховом познавању медицине. Сходно томе Исус Христос је дошао са медицинским лековима које није могао надмашити нико у то време (заиста, све до данас). Њега је подржао Господ са великим чудима и јасним знацима како би доказао да је искрен посланик односно да је оживљавао мртве уз Аллахову дозволу и исцељивао оне који су рођени слепи и губави, уз Аллахову дозволу.

„...и послати као посланика синовима Израилља: „Доносим вам доказ од Господара вашег: направиху вам од иловаче нешто попут птице и пухнућу у њу, и биће, вољом Аллаховом, права птица. И исцелићу слепа од рођења, и губава, и оживљаваћу мртве, вољом Аллаховом, и казиваћу вам шта једете и шта у домовима својим

гомилате; то ће, уистину, бити доказ за вас, ако прави верници будете.“ (Кур’ан 3:49)

Његова порука

Аллах Узвишени објавио се Исусу Христу преко анђела Гаврила.

„Неке од тих посланика одликовали смо више него друге. С неким од њих је Аллах говорио, а неке је за више степени издигао. А Исусу, сину Маријином, јасне смо доказе дали и Гаврилом га подржали.“ (Кур’ан 2:253)

Јеванђеље да проповеда својим људима:

„После њих послали смо Исуса, сина Маријиног, који је признавао Теврат пре њега објављен, а њему смо дали Јеванђеље, у коме је било упутство и светло, и да потврди Теврат, пре њега објављен, у коме је такође било упутство и поука онима који су се Аллаха бојали.“ (Кур’ан 5:46)

Исус, Маријин син, позивао је свој народ, као што су сви Посланици радили, да обожавају Алјаха (јединог). Према племенитом Кур'ану, ово су биле његове речи:

„...и да потврдим истинитост Теврата, објављеног пре мене, и да вам допустим нешто што вам је било забрањено. И доносим вам доказ од Господара вашег – зато се Аллаха бојте и мене слушајте – Allah је доиста и мој и ваш Господар, па се Њему клањајте; то је Прави пут!“ (Кур’ан 3:50-51)

„Allah је, уистину, и мој и ваш Господар, зато се клањајте само Њему! То је Прави пут.“ (Кур’ан 19:36)

Његово посланство

Према Кур’ану, Исус, син Маријин, предвидео је долазак Посланика након њега, говорећи:

„А када Исус, син Маријин, рече:”О синови Израилља, ја сам вам Allahов посланик да вам потврдим пре мене објављен Теврат и да вам донесем радосну вест о посланику чије је име Ахмед, који ће после мене доћи“ – и кад им је он донео јасне доказе, они рекоше: „Ово је права враџбина!“ (Кур’ан 61:6)

Имена „Мухамед“ и „Ахмед“ су синоними, потичу из истог корена, који значи „вредан хвале“. Посланик Мухамед, мир над њим, је рекао:

„...моје име је Мухамед и Ахмед“⁴,

Завера

Када су се људи удружили да га убију, Аллах је учинио да други човек заличи баш на Исуса:

„И неверници почеше смишљати сплетке, али их је Аллах отклонио, јер Он то уме најбоље.“
(Кур’ан 3:54).

Сходно томе, војници су тог човека ухапсили, мислећи да је он био Исус и разапели га уместо њега.

„и због речи њихових: „Ми смо убили Месију, Исуса, сина Маријиног, Аллаховог посланика!“ А нису га ни убили ни разапели, већ им се причинило. Они који су се о њему у мишљењу разилазили, они су сами о томе у сумњи

⁴ Хадис бележи Бухари. 732.

били; о томе нису ништа поуздано знали, само су нагађали; а сигурно је да га нису убили, већ га је Аллах уздигао Себи. – А Аллах је силан и мудар.“
(Кур’ан 4:157-158)

Стога, Аллах је сачувао свог драгог Посланика, Исуса Христа од ове завере.

Он ће се вратити

Један од главних знакова који ће претходити Судњем дану је да ће Аллах послати Исуса Христа, мир над њим, на овај свет. Посланик Мухамед, мир над њим, је рекао:

„Исус ће се спустити у Дамаску, поред белог минарета.“⁵

Такође је рекао:

⁵ (Хадис бележи Давуд, 4:117)

**„Тако ми Онога у чијој руци је моја душа,
Маријин син ће се спустити међу вас као праведни
судија.“⁶**

Током тог времена, корисни циљеви биће постигнути од стране њега, попут ширења правде на овом свету. (мир и благослов над њим) Када је Посланик Мухамед поменуо да ће се Исус вратити рекао је : „...Пренесите му моје поздраве...“⁷

Његова коначна и стварна смрт

Посланик Мухамед (мир и благослов нека је над њим), рекао је:

„Ја сам од свих људи најближи Исусу, сину Маријином, зато што није било Посланика између нас двојице...“ Онда је поменуо да ће његов силазак бити пред Смак света , рекавши: „... **И он ће остати док год Аллах буде желео, онда ће умрети, а**

⁶ Хадис бележи Муслим, 155

⁷ Хадис, "Муџма' Ал Завае'д", 12568

муслимани ће обавити погребну молитву за њега и сахранити га.⁸

Завршна напомена:

Ислам сматра Месију Исуса једним од најпобожнијих људи који су ходали Земљом.

„...и Зекерија, и Јахја, и Исуса, и Иљаса – сви су они били добри.“ (Кур’ан 6:85)

Посланик Исус, као Маријин син, је потомак једне благословене и часне породице:

„Аллах је одабрао Адама, и Ноја, и Аврамову породицу, и Имранову породицу над осталим светом – све пород један од другог – а Аллах све чује и све зна.“ (Кур’ан 3:33-34)

Исламска учења ценила су овог уваженог Аллаховог посланика и муслимани нису посустали током протеклих четрнаест векова у томе.

Посланик Мухамед, мир над њим, рекао је:

⁸ Хадис бележи Ахмед , 9349

„Када посведочите да нико не сме бити обожаван осим Аллаха, јединог који нема друга, и то да је Мухамед Његов слуга и Његов посланик, и да је Исус Аллахов слуга и Његов посланик и Његов дар којом је даровао Марију као душу коју је Он створио, и да је Рај истина, и да је Пакао истина, Аллах ће га увести у Рај са делима која је урадио, чак иако су та дела била мала.“⁹

Најчешће постављена питања

Испод су одговори на пет најчешће постављених питања муслиманима:

1. Зашто муслимани користе реч Аллах а не Бог?

Енциклопедија Британика наводи да се под именом „Аллах“: **„Пореклу имена може се пронаћи траг у најранијим семитским списима у којима је име за Бога било Ил или Ел, последње пронађено у Старом Завету као синоним за Јахвеа. Аллах је**

⁹ Хадис бележи Бухари 644

стандардна арапска реч за „Бога“ и користи се како код арапских хришћана тако и код муслимана.“ Можемо такође прочитати у Енглеској Библији прерађеној од стране Р. Скотфилда (страница 28): „Елохим (некада Ел или Елах)... је небројива именица настала од Ел што значи снажни или јаки. Тако да „Аллах“ у Кур'ану значи ...“**Реци: „Он је Аллах – Један! Аллах је Уточиште сваком! Није родио и рођен није, и нико Му раван није!**“ (Кур'ан 112:1-5)

Термин „Аллах“ је веома значајан, јер знамо из Библије да су људима давана имена „Бог“ и „Господ“, попут:

„Као што Сара слушаше Аврама, и зваше га господарем; које сте ви кћери постале, ако чините добро, и не бојите се никаквог страха.“ (Библија, Петар 3:6).

„Господ рече Мојсију: Ево, поставио сам те да си бог Фараону; а Арон брат твој биће пророк твој.“ (Библија, Егзодус 7:1).

„И он ће место тебе говорити народу, и он ће бити теби место уста, а ти ћеш бити њему место

Бога.“ (Библија, Излазак 4:16).

„Рекох: Богови сте, и синови Вишњег сви.“
(Псалм 82:6).

Занимљиво је да се на Исусовом матерњем језику, арамејском: за Бога каже „Аллах“, Исуса „Ешо“ (у Кур'ану Исус је „Иса“) и Марија је „Мерјема“ (тачно онако како је Племенити Кур'ан поменуо њено име!). Молимо вас да уочите сличности.

2. Шта Ислам каже о Библији?

Муслимани верују у све свете списе али у њиховом првобитном изворном облику. Аллах (Нека је узвишен Он) послао је Посланика као упозорење свим народима, а неки од њих су са законом и прописима послати само одређеним народима. Сухуф (Листови) пренешени су од Ибрахима, Теврат (Тора) од Мојсија, Забур (Псалми) од Давида и Инџил (Јеванђеља) од стране Исуса (мир и благослов Аллахов над свима њима). Коначно, Аллах је послао Мухаммеда (мир над њим) као печат свих Посланика, а Кур'ан као смерницу за читаво човечанство, без обзира на време и локацију.

„...а ти, заиста, примаш Кур’ан од Мудрог и Свезнајућег“ (Кур’ан 27:6)

У Студији урађеној од стране бивших хришћана објављеној на www.islamtomorrow.com, дошли су до закључка да су: „Обоје, Библија и Кур’ан дошли до нас од Свемогућег Бога, затим путем Његовог анђела Гаврила и онда до Посланика (нека је мир над свима њима). Међутим, када се размотре следећи кораци (тј. питање да ли су их људи верно пренели другима као и будућим генерацијама) долазимо до сазнања да је Аллах на тај начин сачувао само своју последњу и финалну Објаву, Објаву за сва времена. И Њему засигурно нису потребни људи да би то постигао.“
Каже Узвишени:

„Ми, уистину, Кур’ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети!“ (Кур’ан 15:9)

Славни Кур’ан је „Критеријум“ и „Растављач истине од неистине“ свих претходних списа.

„А теби објављујемо Књигу, саму истину, да потврди књиге пре ње објављене и да над њима бди. И ти им суди према ономе што Аллах објављује и не поводи се за прохтевима њиховим,

и не одступај од Истине која ти долази; свима вама смо закон и правац прописали. А да је Аллах хтео, Он би вас следбеницима једне вере учинио, али, Он хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се натечите ко ће више добра учинити; Аллаху ћете се сви вратити, па ће вас Он о ономе у чему сте се разилазили обавестити“ (Кур’ан 5:48).

Посланик Мухамед (мир над њим), рекао је: „Уколико будете питали следбенике Књиге (о њиховој вери) – у случају ако је то потребно - онда размотрите шта се слаже са Аллаховом књигом (тј. Кур’аном) прихватите то, а шта год је у супротности са Аллаховом књигом, то одбијте.“¹⁰

3. Зашто Ислам не верује у божанственост Исуса?

Кур’ан каже: „Реци: „О следбеници Књиге, дођите да се окупимо око једне речи и нама и вама заједничке: да се никоме осим Аллаху не клањамо, да никога Њему равним не сматрамо и да једни друге, поред Аллаха, боговима не држимо!“ Па ако

¹⁰ Ал-Мусанаф 6:112

они не пристану, ви реците: „Будите сведоци да смо ми муслимани!“ (Кур’ан 3:64)

Занимљиво, нигде у Библији Исус није рекао у јасном и одређеном стиху да је Бог, и нигде није позвао свој народ да га обожавају. Исус Христос је рекао: **„Поклањај се Господу Богу свом, и Њему једином служи.“** (Библија, Лука 4:8)

Напротив, постоји много библијских стихова који несумњиво доказују да Исус није био Бог, што је очигледно у неколико тачака (молимо вас да их размотрите пажљиво):

1. Бог је Свезнајући:

„Не би ли Бог изнашао то? Јер Он зна тајне у срцу.“ (Библија, Псалми 44:21),

„Не говорите више поносито, и нека не излазе из уста ваших речи охولة; јер је Господ Бог који све зна, и Он удешава намере“ (1 Самуелова 2:3).

„Он открива шта је дубоко и сакривено, зна шта је у мраку, и светлост код Њега станује.“ (Библија, Данило 2:22).

Исус није био свезнајући: „А о дану том или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни Син, до Отац.“ (Библија, Марко 13:32).

„И сутрадан кад изађоше из Витаније, огладне. И видевши издалека смокву с лишћем дође не би ли шта нашао на њој; и дошавши к њој ништа не нађе осим лишћа; јер још не беше време смоквама.“ (Библија, Марко 11:12-13).

2. Бог је бесмртан: „Јер подижем к небу руку своју и кажем: Ја сам жив довека.“ (Библија, Поновљени закон 32:40),

А Исус није био бесмртан: „Верујемо да Исус умре.“ (Библија, 1 Солуњанима 4:14)

3. Бог је Најмудрији: „А Цару вечном, Нераспадљивом, који се не види, једином премудром Богу част и слава за век века. Амин.“ (Библија, Тимотеју 1:17)

и Свемоћан „Ја сам свемогући Бог“ (Библија, Постанак 17:1),

али Исус није: „И Исус напредоваше у премудрости и у расту и у милости код Бога и код људи.“ (Библија, Лука 2:52)

4. Бог поседује свеукупан ауторитет: „Јер је Господ Бог ваш Бог над боговима и Господар над господарима, Бог велики, силни и страшни, који не гледа ко је ко нити прима поклона“ (Библија, Поновљени закон 10:17),

Исус је рекао: „Кад подигнете Сина човечијег, онда ћете дознати да сам ја, и да ништа сам од себе не чиним; него како ме научи Отац мој онако говорим“ (Библија, Јован 8:28)

и „Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу Оца који ме је послао.“ (Библија, Јован 5:30)

5. Бога не можемо да видимо нити да га чујемо. „И рече: Али нећеш моћи видети лице Моје, јер не може човек Мене видети и остати жив.“ (Библија, Излазак 33:20)

„Бога нико није видео никад: Јединородни Син који је у наручју Очевог, Он Га јави“ (Библија, Јован 1:18),

„И Отац који ме посла сам сведочи за мене. Ни глас Његов кад чусте ни лице Његово видесте.“ (Библија, Јован 5:37), док је Исуса и видео и чуо његов народ.

6. Бог је рекао: „Видите сада да сам Ја, Ја сам, и да нема Бога осим Мене. Ја убијам и оживљујем, раним и исцељујем, и нема никога ко би избавио из моје руке.“ (Библија, Поновљени закон 32:39),

Исус није себе подигао; Он је подигнут од Бога: **„Јер, ако признајеш устима својим да је Исус Господ, и верујеш у срцу свом да Га Бог подиже из мртвих, бићеш спасен.“ (Библија, Римљанима 10:9)**

7. Бог и Исус имају различите воље: „Говорећи: Оче... Али не моја воља него Твоја да буде.“ (Библија, Лука 22:42),

„И отишавши мало паде на лице своје молећи се и говорећи: Оче мој! Ако је могуће да ме

мимоиђе чаша ова; али опет не како ја хоћу него како Ти.“ (Библија, Матеј 26:39),

и „Јер сићох с неба не да чиним вољу своју, него вољу Оца који ме посла.“ (Библија, Јован 6:38)

8. Бог је „Онај Моћни“ а Исус ће седети са његове десне стране у будућности: „Али ја вам кажем: одселе ћете видети Сина човечијег где седи с десне стране Силе и иде на облацима небеским.“ (Библија, Матеј 26:64)

9. Бог не подлеже искушењу, „...јер се Бог не може злом искушати (Библија, Јаков 1:13),

а Исус јесте био искушан: „Тада Исуса одведе Дух у пустињу да Га ђаво куша. (Библија, Матеј 4:1-11)

10 „Бог није човек да лаже, ни син човечји да се покаје. Шта каже неће ли учинити, и шта рече неће ли извршити?“ (Библија, Бројеви 23:19),

али Исус је био човек и био је човечији син. Исус је рекао, мислећи на себе: “А сад гледате мене да убијете, човека који вам истину казах коју чух

од Бога: Тако Авраам није чинио“ (Библија, Јован 8:40)

и „Људи Израилџци! Послушајте речи ове: Исуса Назарећанина, човека од Бога потврђеног међу вама силама и чудесима и знацима које учини Бог преко Њега међу вама, као што и сами знате.“ (Библија, Дела апостолска 2:22)

Поред наведеног, Исус је (сам за себе) рекао:

„Но залуду ме поштују учећи наукама, заповестима људским. Јер остависте заповести Божје, а држите обичаје људске, прање жбанова и чаша; и друга многа таква чините“ (Библија, Марко 7:7-8).

И молим вас, не будите заведени „чудима“ која сте прочитали или чули да су урађени у Исусово име, јер Исус је (сам) рекао: **„Многи ће рећи мени у онај дан: Господе! Господе! Нисмо ли у име Твоје пророковали, и Твојим именом ђаволе изгонили, и Твојим именом чудеса многа творили? И тада ћу им ја казати: Никад вас нисам знао; идите од мене који чините безакоње.“ (Библија, Матеј 7:22-23)**

Свето писмо потврђује да је Исус био створен:
„А умањеног малим чим од анђела створисмо Исуса, који је за смрт што поднесе венчан славом и части, да би по благодати Божијој за све окусио смрт.“ (Библија, Јеврејима 2:9)

„И толико боље створен од анђела колико преславније име од њихова доби.“ (Библија, Јеврејима 1:4)

Онда, ко је Исус? Библија каже: **„Бог подиже слугу свог“** (Библија, Дела 3:26),

„Он прослави слугу свог Исуса“ (Дела 3:13),
„светог слугу твог Исуса“ (Библија, Дела 4:27).

Стога, Исус је Божији слуга и Његов Посланик. **„А ово је живот вечни да познају Тебе јединог истинитог Бога, и кога си послао Исуса Христа.“** (Библија, Јован 17:3)

Само кроз последње Божије откровење (Кур'ан), конфузија може да се уклони и чист монотеизам поновно успостави. Кур'ан нам говори:

„Месија, син Маријин, само је посланик – и пре њега су долазили и одлазили посланици – а мајка његова је увек истину говорила; и обоје су

храну јели. Погледај како Ми износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се одмећу.“ (Кур’ан 5:75)

„Неки поред Њега божанства прихватају која ништа не стварају, а која су сама створена, која нису у стању од себе неку штету отклонити ни себи какву корист прибавити и која немају моћи живот одузети, живот дати нити оживети.“ (Кур’ан 25:3)

4. Зашто муслимани не верују да је Исус син Божији?

Кур’ан каже: „То је Исус, син Маријин – то је права истина о њему – онај у кога они сумњају. Незамисливо је да Аллах има дете, хваљен нека је Он! Кад нешто одлучи, Он за то каже само: „Буди!” – и оно буде. Аллах је, уистину, и мој и ваш Господар, зато се клањајте само Њему! То је Прави пут.“ (Кур’ан 19:34-36)

Занимљиво је то да се поводом термина "син Божији", Библија, такође, односи према многим посланицима и осталим људима као синовима и децом Божијом: „А ти ћеш рећи Фараону: Овако

каже Господ: Израилъ је син мој, првенац мој.“ (Библија, Излазак 4:22) и

„Ја ћу му бити Отац, и он ће ми бити син: ако учини шта зло, казнићу га прутом људским и ударцима синова човечијих.“ (Библија, 2 Самуел 7:14).

Према Библији, Давид је „зачети“ Божији син: **„Казаћу наредбу Господњу; Он рече мени: „Ти си син мој, ја те сад родих“** (Библија, Псалми 2:7).

Стога, не треба да схватамо дословно реч „син“. Можемо је разумети као вољени и изабрани.

Овај рационални доказ је поменут у Кур’ану:

„Он је Створитељ небеса и Земље! Откуд Њему дете кад нема жене, Он све ствара, и само Он све зна.“ (Кур’ан 6:101).

Како да Бог има сина када он нема супругу? Да је он створио Исуса, онда би Исус био створени бог. Створени бог није Бог; створени бог има почетак. Али Бог нема ни почетак ни крај!

5. Зашто нас Ислам не учи да је Исус умро за наше грехе?

Ислам учи да су сви људи невини по рођењу (тј. рођени безгрешни) и они постају грешни само када су свесно починили грех. **„Сваки човек је одговоран за оно што је радио“** (Кур’ан 74:38),

„на Дану у ком ће сваки човек само о себи бринути, и у коме ће се сваком човеку за дела његова пуна награда или казна дати, неправда им се неће учинити!“ (Кур’ан 16:111),

„Онај ко иде Правим путем, од тога ће само он користи имати, а онај ко лута – на своју штету лута, и ниједан грешник неће туђе грехе носити. А Ми ниједан народ нисмо казнили док посланика нисмо послали!“ (Кур’ан 17:15) и

„Зар он није обавештен о ономе што се налази у листовима Мојсијевим и Ибрахимовим – који је обавезе потпуно испуњавао – да ниједан грешник туђе грехе неће носити, и да је човеково само оно што сам уради, (Кур’ан 53:36-39).

Библија каже: **„Која душа згреши она ће умрети, син неће носити безакоње очево нити ће отац носити безакоње синовљево; на праведнику**

ће бити правда његова, а на безбожнику ће бити безбожност његова“ (Библија, Језекиљ 18:20),

„Нека не гину очеви за синове ни синови за очеве; сваки за свој грех нека гине.“ (Библија, Поновљени закон 24:16),

„Него ће сваки за своје грехе погинути; ко год једе кисело грожђе, томе ће зуби трнути.“ (Библија, Јеремија 31:30), и

„Али синове њихове не погуби, него учини како пише у закону, у књизи Мојсијевој, где је заповедио Господ говорећи: Очеви да не гину за синове, ни синови за очеве, него сваки за свој грех нека гине“ (Библија, 2 Дневника 25:4).

Деца се рађају безгрешна и због тога је Исус рекао: **„Оставите децу и не забрањујте им долазити к мени; јер је таквих царство небеско“ (Библија, Матеј 19:14).**

Занимљиво је да је Исус рекао Фарисејма: **„Него идите и научите се шта значи: Милости хоћу, а не прилога. Јер ја нисам дошао да зовем праведнике но грешнике на покајање“ (Библија, Матеј 9:13).**

Дакле, учење о „првобитном греху“ и „жртвовању“ делује као накнадно додавање поруци Исуса Христа, а у супротности је са неколико пасуса из Библије и *Исус није дошао да укине правила нити Посланике. (Матеј 5:17-18)*

Сви се слажемо да је Исус Христ био праведан и скрушен човек а Библија каже да ће зли заузети његово место: „**Познаше Господа; Он је судио; у дела руку својих заплете се безбожник.**“ (Библија, Псалми 9:16),

„**Откуп за праведнике биће безбожник и за добре безаконик.**“ (Библија, Пословице 21:18) и

„**Праведник се избавља из невоље, а безбожник долази на његово место**“ (Библија, Пословице 11:8).

Дакле, како грех може бити опроштен?

Кур’ан нас учи: „**И за оне који се, када грех почине или кад се према себи огреше, Аллаха сете и опрост за грехе своје замоле – а ко ће опростити грехе ако не Allah? – и који свесно у греху не устрају. Њих чека награда – опрост од Господара**

њиховог и Рајске баште кроз које ће реке тећи, у којима ће вечно остати, а дивне ли награде за оне који буду тако поступили! (Кур'ан 3: 135-136)

„И замоли опрост од Аллаха – Аллах, уистину, прашта и самилостан је“ (Кур'ан 4:106).

Библија нас учи: „Ако ли би се безбожник одвратио од свих греха својих које учини, и држао би све уредбе моје и творио суд и правду, доиста ће живети, неће погинути“ (Библија, Језекиљ 18:21),

„Тражите Господа, док се може наћи; призивајте Га, докле је близу. Нека безбожник остави свој пут и неправедник мисли своје; и нека се врати ка Господу, и смиловаћу се на њ, и к Богу нашем, јер прашта много“ (Библија, Исаија 55: 6-7),

„И понизи се народ мој, на који је призвано име моје, и помолe се, и потраже лице моје, и повратe се од злих путева својих, и ја ћу тада услишити с неба и опростићу им грех њихов, и исцелићу земљу њихову.“ (Библија, 2 Дневници 7:14),

И тако је урадио наш праотац Адам (мир над њим): „**И Адам прими неке речи од Господара свога, па му Он опрости; Он, доиста, прима покајање, Он је милостив**“ (Кур’ан 2:37).

Само помисли: Ако је истинито веровање у божанског Исуса који умире за грехе света како би сви који то прихвате отишли у Рај, пре и после њега, зашто то онда није јасно поменуто у свакој књизи Библије? Зашто то није наведено једноставним речима од стране сваког Посланика који су послати својим народима? Зашто би ова порука била послата на тако скривен и загонетан начин? Зашто би Свемогући Бог био нејасан по питању овога, с обзиром да би последице неверовања људе одвеле у пакао? Ова питања смо поставили зато што је по Библији, Свемогући Бог опростио људима који су живели вековима пре Исуса: „**Опростио си неправду народу свом, покрио си све грехе његове**“ (Библија, Псалми 85:2),

„**Опрости безакоње овом народу ради велике милости своје, као што си праштао народу овом од Мисира догде**“ (Библија, Бројеви 14:19),

„Бих Му веран, и чувах се од безакоња свог. Даде ми Господ по правди мојој, по чистоти руку мојих пред очима Његовим“ (Библија, Псалми 18:23-24).

О Исламу

Прочитао сам са великим интересовањем причу италијанског научника, др. Емануела (Махди) Гула, који је радио у Британији. Био сам одушевљен када сам га упознао пре пар година и желео бих да искористим ову прилику да поделим са поштованим читаоцем пар пасуса његове књиге:

„Одрастао сам као римски католик, иако не баш типичан. Сећам се да сам задавао проблеме свештеницима због превише ентузијазма и упорности, постављајући им много питања, која су они сматрали последицом неке врсте „недостатка вере“. Увек сам се питао о природи Бога још од млађих дана, још од 5. године, увек сам веровао у Његову Једноћу. Моје схватање Бога је увек било да је Он свеобухватно Биће изнад свега.“

„Увек сам налазио да је моје најинтезивније обожавање Бога било од стране себе самог, у самоћи, ни са чим између и без посредника! Полако сам долазио до закључка да је права религија била...без религије! Само лична веза са Свемогућим.“

„Сусрет са исламом дошао је кроз пријатељство са неколико колега, током истраживачког уговора у Одељењу за хемију у једном од колеца Универзитета у Лондону. Оно што ме је погодило највише био је начин на који се муслимани понашају једни према другима и како се понашају према странцима. Био сам импресиониран са посвећеношћу према њиховим дневним молитвама, постом у њиховом Рамазану, све то уклапајући савршено у свој студентски или радни дан и што ми је било чудновато, њиховој посвећености науци!“

„Што сам више читао Јеванђеља, више сам закључивао колико је изворна Порука у њима била једноставнија него доктрине којима сам учен.“

„Ослобађање од предрасуда је била прва фаза, а затим је дошло до сусрета са муслиманима и почетак читања о истини Ислама, правој историји и правом

смислу иза све те оданости и дисциплине. Упознавање ислама је било попут откривања Истине која је била скривена од мојих очију целог мог живота; аутентично „заташкавање“.

„Заправо, чим су све ове ствари почеле да попримају смисао у мојој глави и у мом срцу, почео сам да мрзим Ислам и муслимане! Једноставно зато што је све указивало да сам живео у заблуди првих тридесет година свог живота. Пар година сам користио сваку прилику да њихову веру представим у лошем светлу и почнем да водим неоптерећујући се, забаван стил живота, без икаквих правила или анализирања, вероватно зато јер је то било супротно од онога што су они представљали, вероватно као природни инстинктивни знак одбијања, или можда, само, што сам дубоко у себи знао да то неће дуго потрајати: Порицао сам али дубоко у себи сам знао да ће се нешто променити. Тек касније сам сазнао да је ово природан процес кроз који већина нових муслимана пролази. То је заправо Истина која почиње да боли.“

„Сетио сам се шта Ислам и муслимани представљају и кад сам их први пут срео, и како ми је

сусрет са њима већ једном отворио очи. Помислио сам у себи: „Ма колико шокантна истина може бити, без обзира шта ја кажем или како се понашам, знам да верујем, верујем да је Ислам Истина“. Истина је управо пред нашим очима, а чим човек отвори очи и своје срце, без унапред креираног мишљења и предрасуда, она постаје јасна као реалност у поређењу са сном. Нешто најлепше било је када сам гледао своје лице у огледалу и смејући се, био у стању да „препознам себе“, најзад, након дуго времена.“

„Када сам отишао у цамију у Лондону да прихватим веру формално, био сам импресиониран њиховим ставом... Сећам да није било питања које није добродошло, да није било мог мишљења, а да није вредновано и да није било притиска на мене да било шта урадим или кажем, и пре свега сећам се да су били срећни због мене, несебично, заиста срећни због мене. Од тада сам сваким даном био све више ентузијастичан својим избором и својим животом. Нашао сам унутрашњи мир, задовољство истинитим радостима које живот нуди, објашњење за сваку појаву у људској перцепцији, како емотивно тако и рационално. Нашао сам

велику заједницу која живи у истинском јединству и истинском братству што никад раније нисам знао. Последње, али не мање важно, нашао сам савршено помирење између човека научника и човека верника у Једног Бога, јер су научна чуда из Кур'ана и даље један од великих доказа човечанству скривена од света. Да су само људи желели да погледају, уверили би се.“

ИСУС

Рођен од мајке Марије

Кроз речи поштоване

Исус је био посланик

Који је преносио Аллахове речи

Један од великих Посланика

Следбеник ислама

Са његовом светом политиком

Донео просветљење човеку

Он је говорио свима

Поруку коју је преносио

Духом светим, анђелом Гаврилом потпомогнут

И од Аллаха је био учен

С Аллаховим чудом лечио је болесне
Вид слепима враћао
Мртве је враћао у живот
Дошао са знаком од Господара
Ученици као његови помагачи
Исказивали су поверење у њега
Веровали су у Аллаха
И сви они су били Муслимани
Он је испунио своју мисао
Са љубављу и високим настојањем
Својој нацији је донео сјајну „светлост“
Његово име ће живети заувек
Муслимани се свуда радују
Чекајући његов следећи долазак
Када ће злу доћи крај
И правда спроведена.

Стенли Смит, Бат, Енглеска

Да ли сте знали?

Да ли сте знали да је веровање у посланство Исуса и његових чуда темељно начело муслиманске вере?

Да ли сте знали да се Исусово име спомиње 25 пута у часном Кур'ану?

Да ли сте знали да је Марија једна од најцењенијих жена у исламу?

Да ли сте знали да муслимани дају својој деци имена по Исусу (Иса) због своје љубави и поштовања према њему?

Да ли сте знали да муслимани чекају други долазак Исуса, долазак одређен пред крај света, да донесе правду и мир у свету?

**Молим вас пошаљите ваше коментаре и питања
на:**

dr Abdullah Al-Qena'ei

PO Box 604

SAFAT 13007

Kuwait

www.glad-tiding.com

Имејл: a_alqena'ei@hotmail.com

Твитер @DrABQ

Литература:

Кур'ан Часни

"Свето Писмо", Библија (Превод Вука Караџића)

"Основе ислама" Мухамеда Ал-Туваџрија

Енциклопедија Британика

"Христ у исламу" -Ахмед Дидат

"Хришћанско муслимански диалог" -Х.М. Багил

"Исус у Кур'ану и Библији" - Др. Џамал Бадави